

கருவாச்சி காவியம் நாவலில் பெண்நிலையும் ஆண்மைய அதிகாரமும்

Femininity and Masculine Authority in the Novel Karuvachi Kaviyam

ஐஸ்வர்யா.பொ, மொழித்துறை, ஆர்.வி.எஸ். கலை அறிவியல் கல்லூரி, சூலூர்,
கோயம்புத்தூர்.

Iswarya.P, Department of Languages, R.V.S. College of Arts and Sciences, Sulur,
Coimbatore.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0008-5833-7091>

DOI: [10.5281/zenodo.15308993](https://doi.org/10.5281/zenodo.15308993)

Abstract

From the Sangha period to the present day, the status of women has been bound by patriarchal ideological patterns. They have waged many struggles to get out of the environment where women's rights have been denied. But throughout history, obstacles have been denied. Women have been forced to fight for many rights, including education, economy, citizenship, voting rights, and property rights. In this world, men have the right to move freely. Whether that is what women are, remains a question mark in this century. Women are always the victims in the film of revenge. Patriarchy has continued to commit violence against women's bodies and rights. This can be seen in Vairamuthu's novel 'Karuvacchi Kaviyam'.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க காலம் முதல் தற்காலம் வரை பெண்களின் நிலை, ஆணாதிக்கக் கருத்தியல் வடிவங்களுக்குள் கட்டப்பட்டுக் கிடக்கிறது. பெண் உரிமைகள் மறுதலிக்கப்பட்ட சூழலிலிருந்து வெளியேற அவர்கள் பல போராட்டங்களை நிகழ்த்தி வந்துள்ளனர். ஆனால் வரலாற்றில் அதற்கான தடையங்கள் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வி, பொருளாதாரம், குடியுரிமை, ஓட்டுரிமை, சொத்துரிமை எனப் பல உரிமைகளைப் போராடிப் பெற வேண்டிய நிலைதான் பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உலகத்தில் ஆண் சுதந்திரமாக நடமாடுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதுவே பெண் என்றால் இந்த நூற்றாண்டிலும் கேள்விக்குறியாகத்தான் தொக்கி நிற்கிறது. பழிவாங்கும் படலத்தில் என்றுமே பெண்தான் பலியாக்கப்படுகிறாள். பெண்களின் உடல், உரிமை மீது வன்முறையை நிகழ்த்துவதைத்தான் ஆணாதிக்கம் தொடர்ந்து செய்து வந்துள்ளது/வருகிறது. அதை வைரமுத்துவின் 'கருவாச்சிக் காவியம்' நாவல் வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

Keywords: Modern Literature, Vairamuthu, Karuvachi Kaviyam, Novel Literature, Femininity.

முன்னுரை

இன்றைய காலகட்டத்தில் மனித உரிமைக் கூறுகளில், பெண்ணிய விடுதலையையும் சமத்துவத்தையும் வேண்டி குரல் எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. அரசுகளும் பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கு எதிராகப் பல சட்டங்களை இயற்றி சமத்துவம் பேண விழைகின்றன. பெண்கள் காலங்காலமாய் அனுபவித்து வரும் பல்வேறு இன்னல்களைக் கலைதல் பொருட்டு படைப்பாளர்கள் தம் படைப்புகளின் மூலம் குரல் எழுப்புகின்றனர். அத்தகைய படைப்பாளர்களுள் வைரமுத்து குறிப்பிடத்தக்கவர். அவரின் படைப்புகளில் கருவாச்சி காவியம் அதிகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பெண்கள் படும் அவலங்களையும், அவர்கள் மீது நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைத் தாக்குதல்களையும் இந்நாவல் பதிவுசெய்துள்ளது. அவ்விதத்தில்,

1. அக, புற நிலையில் வதைக்குள்ளாகும் பெண்
2. பொருளாதார மேம்பாட்டை விரும்பாத ஆணாதிக்க மனம்
3. எதார்த்தப் புனைவில் எழுத்தாளனின் அரசியல்

ஆகிய பொருண்மைகளை முன்வைத்து இக்கட்டுரை கருவாச்சி காவியம் நாவலை ஆராய்கிறது.

அக, புற நிலையில் வதைக்குள்ளாகும் பெண்

பெண் மனதளவிலும் உடலளவிலும் மிகவும் திடமானவளாக இருந்தாலும் அவள் ஆணைச் சார்ந்திருக்கிற உயிரியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளாள். ஆணாதிக்கம் அவளது மனதைச் சிதைப்பதன்வழி அச்சத்தையும் உடலை வன்முறைக்குட்படுத்துவதன் வழி இயலாமையையும் கட்டமைத்து வருகிறது. இந்த அச்சமும் இயலாமையும் கருவாச்சி காவியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பெண் கதாபாத்திரங்களில் வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

"பாலினம் குறித்த பார்வையின்படி பெண்தன்மை (femininity) எப்படிக் கட்டமைக்கப்பட்ட தன்மையில் இயங்குகின்றதோ, அதுபோல ஆண்தன்மையும் (Masculinity) கட்டமைக்கப்படுவதோ" (பெண்கள் பிறப்பதில்லை உருவாக்கப்படுகிறார்கள், 2006). என்று அ. மங்கை குறிப்பிடுவதுபோல, பாலின அடிப்படையில் பெண் தாழ்ச்சிக்குரியவளாகவும் ஆண் உயர்விற்குரியவளாகவும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பெண் என்ற உயிரியை ஆணாதிக்கச் சமூகம் பலவிதமான சுரண்டலுக்கு

உட்படுத்துகிறது. அது அகம், புறம் என்ற இருநிலையிலும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. மனதளவில் அவளைப் பலவீனப்படுத்துவதும், உடலளவில் அவளை நுகர்வதும் கட்டுப்பாடின்றி ஆணாதிக்கத்தில் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

கருவாச்சி காவியத்தில் கருவாச்சி கதாபாத்திரம் இவ்விரு நிலையிலும் வதைக்குள்ளாக்கப்படுகிறார். பழிவாங்குவதற்காக கருவாச்சியைத் திருமணம் செய்யும் கட்டையன் தனது பழியுணர்ச்சியை அவள் உடலின் மீது நிகழ்த்தி தீர்த்துக்கொள்கிறான். மனதளவில் அவளை நிலைகுலையச் செய்கிறான்.

திருமணம் என்ற பெயரில் பெண்களின் சுயமரியாதை அடகு வைக்கப்படுகிறது. அவர்களின் சுதந்திர உணர்வு மழுங்கடிக்கப்படுகிறது. கருவாச்சி காவியம் நாவலில் கருவாச்சிக்குத் திருமணமாகி பதினோராம் நாளே அவள் திருமண உறவிலிருந்து திட்டமிட்டு விலக்கப்படுகிறாள். கட்டையன் அவளை திருமணம் செய்து கொண்டதிலிருந்து பழிவாங்கத் தொடங்குகிறான். திருமணமான இரண்டாம் நாள், அவனுடன் இருக்கும் கூட்டாளிகளிடம் போதையில் கருவாச்சியின் உடைலை வதைத்த கதையைப் பகிர்கிறான்.

“கல்யாணமான ரெண்டாம் நாளும் கம்பங்காட்ல வேலையிருக்கு வாடன்னேன். குட்டியாடு மாதிரி கூடவே வந்தா, நல்ல ஏறு வெயிலு. போய்ச் சேர மத்தியானாமாகிப் போச்சு. காடு கரையயல்லாம் சுத்திக் காட்டிட்டு கரிச்சாம் பாறைக்குக் கூட்டி வந்திட்டேன். உச்சி வெயிலு, சும்மா கொதிக்குது பாறை. அரிசியை எறிஞ்சாப் பொறியாப் போயிரும்..... அம்புட்டுச் சூடு, படுடின்னேன் வெந்துபோற வெயில்யா மாமான்னு கேட்டா. எல்லாம் ஒரு சாஸ்திரம் தாண்டின்னேன், சரின்னும் முந்தானைய விரிச்சுப் படுத்தா. அதையும் உருவி எறிஞ்சேன். முடிஞ்சு பார்த்தா வெந்து கெடக்கு அவ முதுகுத்தோலு”. (2006, அத்தி. 11) இவ்வாறு உடல் ரீதியாக பெண் பழிவாங்கப்படுதலை நாவல் வெளிப்படுத்துகிறது. பெண் உடல் மோகித்தலுக்கானது என்பதுடன் பழிவாங்கலுக்கானது என்பதாகவும் இங்கு மையம் கொள்கிறது. தனது மனைவியாக இருந்தாலும் அவளது அனுமதியின்றி நுகர்வது ஆணாதிக்கத்தின் பெருமையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அதைத்தான் கட்டையன், கருவாச்சி உடல்மீது நிகழ்த்திக்காட்டுகிறான். அதற்கு கருவாச்சி எவ்வித எதிர்ப்பும் தெரிவிக்காமல் அந்த வலியை அனுபவித்துத் தீர்க்கிறாள். இந்தியப் பண்பாட்டில் நிலவும் திருமண அமைப்பு முறையில் ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிராகப் பெண் எதிர்ப்புக் குரலையும் கலக மொழியையும் வெளிப்படுத்தாது இருப்பதுதான் சிறந்த இல்லறப்பெண்ணிற்கான அடையாளமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான சான்றாகத்தான் கருவாச்சி பதிவாக்கம் பெற்றுள்ளாள்.

அவளது புறவெளியை வல்லுறவிற்கு உட்படுத்தப்படும்போது எவ்வித எதிர்த்தலும் இன்றி ஏற்றுக்கொள்வது இயலாமையின் வெளிப்பாடாக உள்ளது.

குடும்பம் என்ற அமைப்பு, சமூகம் வழங்கியிருக்கும் மதிப்பீடு ஆகியவை பெண்மீது திணித்திருக்கும் இயலாமையின் பிம்பமாக கருவாச்சி காட்சியளிக்கிறாள்.

இதுபோல், கருவாச்சி காவியத்தில் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கி படுகொலை செய்யப்படும் பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. சொர்ணக்கிளி என்ற கதாபாத்திரம் சடையத்தேவருடைய அண்ணன் மகள். அவர் உள்ளிட்ட ஏழு அண்ணந்தம்பிகளுக்கும் அவள்தான் ஒரே பெண் பிள்ளை. பெரியமூக்கியினுடைய அண்ணன் மகன் செயில்ராசு, மாலையில் பருத்தி சாக்கைச் சுமந்து வரும் சொர்ணக்கிளியைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்துகிறான். அவள் எவ்வளவோ கெஞ்சியும், போராடியும் அவனது பிடியிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இறுதியாக மூச்சுப் பேச்சற்று கிடக்கிறாள். உடனே அவன் அவள் இறந்துவிட்டாள் என நினைத்து பருத்தி சாக்கில் அவளைக் கட்டிக்கொண்டு ஏதாவது பாழுங்கிணற்றில் போட்டுவிட்டுக் கண்காணாத சீமைக்கு போய்விடவேண்டும் என நினைத்துக் கொண்டு தூக்கிச் செல்கிறான். அந்நிலையில் மூட்டைக்குள்ளிலிருந்து உயிரோடிருக்கும் சொர்ணக்கிளி முணகுவதைக் கேட்ட செயில்ராசு,

“அடியே சொர்ணம்! ஒரு வகைக்கு நீ செத்தது நல்லது. எனக்கு சாட்சியிருக்காது. இப்ப நீ பொழச்சது கெட்டது. ஒன்னிய இப்படியே விட்டா நான் காடு கடக்குமுன்ன என்னியக் காணாப் பொணாமாக்கிப் பிடுவானுக ஒங்கப்பன்மாருக. அதுனால நீ செத்தது செத்ததாகவே இருக்கட்டும்.

இடுப்புல சூரியத் தேடினான், காணோம். பதட்டத்துல எங்கேயோ விழுந்து போச்சு, வரப்பு மேட்ல ஒரு கத்திக்கல்லு, அந்தக் கல்ல மண்ணோட பேத்தெடுத்த கொல்காரப் பாவி. கும்புட்டுக் கெடந்தவ தலையில் நச்சு நச்சுன்னு குத்தி ரத்தம் ஒழுகவிட்டான்.

அவ கத்திக் கதறி ஊர்ச்சாமி பேரையெல்லாம் கூப்பிட்டு அழுதுபார்த்தா, ஒரு சாமியும் வரல, உண்மையாவே செத்துப்போனா” (2006, ப. 1) இவ்வாறு சொர்ணவள்ளியை வண்புணர்ச்சி செய்ததுடன் தன் உயிரை காப்பாற்றிக்கொள்ள பாதிப்பிற்குள்ளான பெண்ணையே கொலை செய்வதாக நாவல் பதிவுசெய்கிறது.

அவளை முடிந்தளவு பழிவாங்கலுக்குட்படுத்திவிட்டு பஞ்சாயத்தைக் கூட்டி மண உறவு கேட்கும் பொழுது அதற்கு எவ்வித மறுப்பும் தெரிவிக்காமல் கருவாச்சி அமைதியாக நிற்கிறாள். சாமியிடம் பூப்போட்டு உத்தரவு கேட்கப்படுகிறது. “மஞ்சப்பூவக் காமிச்சு சாமிகூட நம்மபொழப்புல சாம்பலடிச்சிருச்சே மகனே” என்று பெரியமூக்கி சாமியின் உத்தரவை எண்ணி அழுது புலம்புகிறாள். இங்கு பெண்ணின் விருப்பத்தைக் கேட்பது அவசியப்படாத ஒன்றாகக் கட்டமைக்கப்படுகிறது.

கட்டையனது கொடுமைகளால் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளான கருவாச்சியின் அவல வாழ்வியலை உடனிருந்தவர்கள் புரிந்துகொள்ளாமல் அவளுக்கு மந்திரிச்சி

விடுகின்றனர். கணவனின் சித்ரவதைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு வாழ்ந்ததான் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமையாக நோக்கப்படுவதை இது வெளிப்படுத்துகிறது. சக பெண்களும் கூட இதைப் புரிந்து கொண்டு ஆணாதிக்கத்தின் அரசியலை எதிர்க்காமல் விலகி நிற்பது ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டை மேலும் வளப்படுத்துகிறது என்பதை,

"இச்சமூக அமைப்பு குலையாமல் இன்று வரை நீடிப்பதற்குப் பெண்ணே காரணமாக இருக்கிறாள்" (2010, ப. 158)

என்ற ஜமாலனின் கருத்துவழி ஆணாதிக்கச் சமூகத்தைத் தலைமுறைகளுக்கு பகிர்ந்தளிப்பதில் காவலாளியாக பெண் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாள் எனப் புரிந்துணரப்படுகிறது.

முக்கியமாக, மணமுறிவு ஏற்படும் போது கருவாச்சி தாலியைக் கழற்றித் தர மறுக்கிறாள். ஏனென்றால் தாலிதான் திருமணமான பெண்களுக்கான அங்கீகாரமாக இந்துப் பண்பாடு வலியுறுத்துகிறது. இதைப் பெண் சமூகமும் எவ்விதக் கேள்வியுமின்றி ஆணாதிக்கத்தின் வதைகளை ஏற்றுக்கொண்டு தாலியை தனது உரிமையாக நிலைநாட்டுகின்றனர். பெண்களைச் சுதந்திரமாக இயங்கவிடாமல் தடுக்கும் காரணிகளில் முக்கியமான ஒன்று தாலி. அதன்மீதான சமூகப் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பைத் துறக்கும் போது ஆணாதிக்கம் பெண்களை அவதூறுகளால் அவளது இருப்பை நிலைகுலையச் செய்கின்றது. கருவாச்சி தாலியைத் துறக்க விருப்பமில்லை என்றாலும் கட்டையனைத் துறக்க முற்படுகிறாள். இதை,

“ஏண்டி! தாலி கழுத்தில கெடந்தா என்னைக்கிருந்தாலும் ஒன் புருசன் ஒன் கவுட்டுக்குள்ள வந்திருவான்னு பாக்கிறயா? கத்துறான் கட்டையன்.

இல்ல, இந்த சென்மத்துல நீ எனக்குப் புருசனுமில்ல இந்த பூமியில பெறந்த எந்த ஆம்பளையும் எனக்கு புருசனாகப் போறதுமில்ல.

பொழச்சிருவியாடி இந்த பூமியில..... ஆம்பள தொண இல்லாம?

பொழைக்கிறேன்..... பொழைச்சுக் காமிக்கிறேன்.

பந்தயம் போடுறியா? செயிச்சுருவியா?

செயிக்கிறேனோ இல்லையோ.... நான் தோக்கமாட்டேன் மாமா? ஊரே அருளேறி நிக்கிது. ஆம்பளைய பொம்பளைய கண்ணுல கண்ணீரா முட்டுது.” (க.கா. 51-52).

இவ்வாறு கருவாச்சியின் கலகக் குரல் வெளிப்படுவதை நாவல் பதிவுசெய்கிறது. தான் பட்ட கொடுமைகளைக் கூட சொல்ல மறுத்தவள் இப்போது தன் கணவனையே எதிர்த்து சவால் விடுவதும் கருவாச்சி தனக்கு துணையாக இனி எந்த ஆணும்

தேவையில்லை என்று கூறுவதன்வழி ஆணாதிக்க வர்க்கத்தையே துறக்க நினைக்கிறாள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இது,

"ஒவ்வொரு பெண்ணிடமும் உள்ள குரல் அவளுடையதாக மட்டும் இல்லை. அது அவளது மனதின் ஆழ்ந்த அடுக்குகளிலிருந்து பீறிட்டு வருகிறது. அவள் ஒரு சமயம் கேட்ட புராதனமான பாட்டின் எதிரொலியாக அவளது சொந்தப் பேச்சு வருகிறது. சுருங்கச் சொன்னால் அது தாயின் குரலாகும்." (2011, ப. 80) என்று ஹெலன் சீக்ஷா கருத்துடன் பொருந்தி நிற்பதைக் காணமுடிகிறது.

பொருளாதார மேம்பாட்டை விரும்பாத ஆணாதிக்க மனம்

கருவாச்சி கட்டையனைத் துறந்த பிறகு தனித்து வாழ முற்படுகிறாள். ஆனால் கட்டையனும் அவனுடைய கையாட்களும் அவள் செய்யும் தொழிலுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்றனர். தனது நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய உழவு ஓட்ட கருவாச்சியும் பெரியமூக்கியும் உழவு ஓட்டுபவர்களை அழைக்கும்போது யாரும் உழவு ஓட்டச் செல்லக் கூடாது எனக் கட்டையன் மிரட்டுகிறான். இறுதியாக, வாய்பேச இயலாதவனையும் வெளியூரைச் சேர்ந்த தன் உறவுக்காரன் ஒருவனையும் கெஞ்சி அழைத்துவந்து உழவு ஓட்டுகிறாள் பெரியமூக்கி. இதை அறிந்த கட்டையனும் அவனது ஆட்களும் உழவு ஓட்டுபவர்களிடம் வம்பிழுத்து உழவு ஓட்டி முடிக்கும் முன்னே அதைத் தடுக்கின்றனர். உழவு ஓட்டாத மீதி நிலத்தை பெரியமூக்கி தன் ஒற்றை பசுமாட்டை ஒருபக்கமும், கருவாச்சி மறுபக்கமும் நின்று கலப்பையை இழுக்க பெரியமூக்கி உழவு ஓட்டுகிறாள். இவ்வாறு பெண் பொருளாதார வளத்தை நோக்கி நகரும் போது அதை ஆணாதிக்கம் முறியடிக்க முற்படுகிறது. பெண்ணிடம் பொருளாதாரம் வளரும்போது சுயமரியாதையையும் உரிமையையும் நோக்கி நகர ஆரம்பிக்கின்றனர். சுயமுடிவுகளைப் பெண்கள் எடுக்கும் திறனும் இதில் இணைந்துகொள்வதால் ஆணாதிக்கம் அதை ஒழித்துக்கட்டுவதில் தீவிரமாகச் செயல்படுகிறது. எங்கெல்ஸ் கருத்தை விளக்கும் பி. இரயாகரன்,

"பெண்ணைச் சமூக உழைப்பில் இருந்து புறக்கணிக்கப்பட்ட போக்கு (பெண்ணின் உழைப்பு மூலதனத்துக்கே உரிய உபரி பெறுமானத்தை இழந்தது) என்பது, பெண்ணைச் சமூக வாழ்க்கையிலிருந்து படிப்படியாக அகற்றியதில் வெற்றி கண்டது, பெண்ணைச் சமூக உழைப்பில் இருந்து அகற்றிய சமூகம் பெண்ணைப் பிள்ளை பெறும் கூலி இயந்திரமாக, ஆணின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் இயந்திரப் பொம்மையாக, ஆணுக்குச் சேவை செய்யும் அடிமையாகக் கேவலப்படுத்தியது என்பது, பெண்ணின் வரலாற்றுத் தோல்வியுடன் கூடிய அடிமைத்தனமாகும்." (2001, ப. 17) என்று உரைப்பதன் வழி பெண்ணை சமூக உழைப்பிலிருந்து அந்நியப்படுத்தும் வேலையை ஆணாதிக்கச் சமூகம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருவதை உணர்த்துகிறது.

இதேபோல், கண்ணாடி வளையல் வியாபாரம் செய்யும் சுப்பஞ்செட்டியாருக்கு இரு மகள்கள் கனகாம்பரம், பவளம். கனகாம்பரத்தைத் தன் உறவுக்காரன் முத்துகாமுவிற்கு திருமணம் செய்து வைக்க அவனுக்கு வரதட்சணையாக அவன் கேட்டுக் கொண்டபடி ஒரு பெட்டிக்கடையும், வைர மோதிரமும் தருவதாக உறுதியளிக்கிறார். ஆனால் திருமணம் முடிந்து நான்கு வருடங்கள் ஆகியும் சுப்பஞ்செட்டியாரால் வைர மோதிரம் தரமுடியவில்லை. இந்நிலையில் கனகத்தை அடித்து விரட்டி விடுகிறான் முத்துகாமு. அவள் தன் தகப்பன் வீட்டுக்கு வந்து விடுகிறாள்.

இவ்வாறு பெண் பொருளாகப் பார்க்கப்படுவதும் பொருளாதாரத்தை நோக்கி நகர விடாது பார்த்துக் கொள்ளவதும் ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டின் அடையாளமாக உள்ளது. தாய்வழிச் சமூகம், தந்தைவழிச் சமூகமாக உருமாறியபோது, பெண்ணின் நிலை என்பது, "வீட்டு நிர்வாகம் தனது பொதுத் தன்மையை இழந்தது. அது சமூகத்தின் அக்கறையைப் பெற்ற விவகாரமாக இனிமேலும் இருக்கவில்லை. அது தனிப்பட்ட சேவை ஆகிவிட்டது. மனைவி முதல் வீட்டு வேலைக்காரியாக மாறினாள்" (2001, ப. 17) என்ற ஏங்கெல்ஸின் பார்வை சிந்திக்கத்தக்கது. பொருளாதாரத்தில் தலையீடு இல்லாத பணிகளை பெண்களின்மீது திணித்து பொருளாதாரத்தைப் பெற வேண்டுமானால் அது ஆணிடம் இருந்துதான் வரவேண்டும் என்ற கட்டமைப்பு பெண்ணின் இருப்பு சமூகத்திலிருந்து மறுதலிக்கப்படுவதாய் உள்ளது.

எதார்த்தப் புனைவில் எழுத்தாளனின் அரசியல்

எதார்த்தம் என்பது பன்முகத்தன்மை கொண்டது. ஒரு எழுத்தாளன் அதில் எதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான் என்பதுதான் அவனது அரசியலாகும். தான் அனுபவித்த வலியைப் பதிவுசெய்வது ஒருவிதம், தான் கேட்ட, அனுபவிக்காத ஒன்றை பதிவாக்குவது மற்றொரு விதம். இன்னும் கூட பொதுபுத்தி மனநிலையிலிருந்து பிரதியைக் கட்டமைப்பதையும் இதில் இணைத்துக்கொள்ளலாம். அதேபோல் எழுத்தாளன் எதை எதார்த்தம் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கிறானோ அது இல்லாமல் கூட போயிருக்கலாம். எதார்த்தம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மாறுபடுகிறது. அதை எழுத்தாக்கும் போது எழுத்தாளன் தனது சிந்தனைக்குட்பட்ட எதார்த்தத்தையும் கலந்து விடுகிறான்.

கருவாச்சி காவியத்தின் முதன்மைக் கதாபாத்திரமான கருவாச்சியைப் பற்றி, “அந்த வாழ்வுக்குள் இல்லாத எதையும் படைப்புக்குள் கொண்டுவரக்கூடாது என்பதில் கவனத்தோடு நாவலாசிரியர் இருந்திருக்கிறார். வாழ்வின் இருப்பு வேறு, எதிர்ப்பார்ப்பு வேறு, எதிர்ப்பார்ப்பை இருப்புக்குள் திணிப்பது காலமயக்கம் என்ற கடுங்குற்றத்துக்கு ஆளாகிவிடும். வறண்ட நிலத்தின் ஒரு விவசாய வெளியில் நூற்றாண்டுகளாய் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைத் தானும் வாழ்ந்து கழித்தவள் கருவாச்சி. அவளைத் தீவிரப்படுத்துவதோ, புரட்சிக்கோலம் பூசுவதோ சத்தியத்தின் கோடுகளைத் தாண்டுவதாகும். அவள்

அவளாகவே வாழ்ந்திருக்கிறாள்” இவ்வாறு படைப்பாளிக்கு அதில் பங்கில்லை என்று கூறுப்படுகிறது.

“கருவாச்சி என்பாள் ஒரு கற்பனைப் பாத்திரம் அல்லள். கருவாச்சியின் முற்பகுதி வாழ்க்கை எங்கள் குடும்பங்களுக்குள் நிகழ்ந்த நிஜம். பிற்பகுதி வாழ்க்கை எங்கள் கிராம வெளிகளில் வெவ்வேறு பெண்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்து தொலைத்த வாழ்க்கை” (க.கா., பாயிரம்) என்று தன் அனுபவத்திலிருந்து கருவாச்சியைக் கட்டமைத்திருப்பதாக பதிவு செய்கிறார் வைரமுத்து.

இக்காவியத்தில் கருவாச்சி, கருவாச்சியின் தாய் பெரியமூக்கி, சொர்ணக்கிளி, வளவிக்காரச் சுப்பஞ்செட்டியாரின் பெண்கள் கனகாம்பரம், பவளம், கொண்ணவாயன் காதலி அய்யக்கா போன்ற கதாபாத்திரங்கள் ஆணாதிக்கத்தின் அழிச்சாட்டியங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாய் அடையாளப்படுகின்றனர்.

அதேசமயம், நாவலின் இறுதியில் கட்டையன் நோய்வாய்ப்பட்டு கருவாச்சியிடம் தஞ்சம் புகுகிறான். அதைக் கருவாச்சி அனுமதித்து அவனைப் பார்த்துக்கொள்வதாக நாவல் பதிவுசெய்கிறது. பெண் எவ்வளவுதான் ஆணைத் துறந்து தனித்து வாழ்ந்தாலும் இறுதியில் ஆணை அரவணைப்பவளாகப் பெண் இருக்கிறாள். இது அவளது இரக்க குணமாக நோக்கினாலும் இறுதியில் பெண் ஆணைச் சார்ந்துதான் வாழ வேண்டும் என்ற ஆணாதிக்க வடிவத்தின் கூறை வைரமுத்து வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

கருவாச்சி காவியம் நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள கருவாச்சி கதாபாத்திரம் ஆணாதிக்க அதிகாரத்தால் அக, புற வெளிகள் சிதைக்கப்பட்டாலும் அதற்கு எதிரான கலகக் குரலை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. பெண் பொருளாதார வளத்திற்குள் நுழையவிடமால் ஆணாதிக்கம் பார்த்துக்கொள்வதை கருவாச்சி மேற்கொள்ளும் தொழில்களை முடக்குவதன்வழி அறியமுடிகிறது. பெண் ஆணைச் சார்ந்துதான் வாழ வேண்டும் என்ற ஆணாதிக்கச் சிந்தனையை படைப்பாளி கட்டையன் நோய்வாய்ப்பட்டு கருவாச்சியிடம் வருவதும் அவள் அவனை கவனித்துக்கொள்வதன் வழியும் நிறைவேற்றியுள்ளார்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. இரயாகரன், பி., 2001. ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும், (முதல் பதிப்பு). சென்னை: கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம்.
2. சாரா காம்பிள் – டோரில் மோய், 2011, பெண்ணியம் வரலாறும் கோட்பாடுகளும், ராஜ்கௌதமன் (மொ.பெ), கோயம்புத்தூர்: விடியல் பதிப்பகம்.

3. மங்கை, அ., பெண்கள் பிறப்பதில்லை உருவாக்கப்படுகிறார்கள், rekupthi.blogspot.com/2006/07/blog-post.html?m=1, 2006.
4. வைரமுத்து, 2006, கருவாச்சி காவியம், பதினாறாம் பதிப்பு, சென்னை: சூர்யா லிட்ரேச்சர் (பி) லிட்.
5. ஜமாலன். 2010. நவீன தொன்மங்களும் நாடோடிக் குறிப்புகளும், (முதல் பதிப்பு). சென்னை: புலம் வெளியீடு.

Bibliography

1. Irayakaran, P., 2001. Patriarchy and Feminism, (First Edition). Chennai: East Wind Publishing.
2. Sarah Gamble – Doril Moy, 2011, Feminism History and Principles, Rajgauthaman (M.P), Coimbatore: Vidyal Publishing.
3. Mangai, A., Women are not born but created, rekupthi.blogspot.com/2006/07/blog-post.html?m=1, 2006.
4. Vairamuthu, 2006, Karuvachi Kaviyam, Sixteenth Edition, Chennai: Surya Literature (P) Lit.
5. Jamalan. 2010. Modern Myths and Folk References, (First Edition). Chennai: Pulam Publishing.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

ஐஸ்வர்யா.பொ, “கருவாச்சி காவியம் நாவலில் பெண்நிலையும் ஆண்மைய அதிகாரமும்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, இதழ் 2, ஏப்ரல் 2025, பக். 8-16

Cite this Article in English

Iswarya.P, “Femininity and Masculine Authority in the Novel Karuvachi Kaviyam” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.5 Issue 2, April 2025, pp. 8-16